

सन्ध्यां कुर्यात् पूर्वरूपां तदासौ प्रणवो भवेत् ॥ २२ ॥

परानन्दमयं नित्यं चैतन्यैकगुणात्मकं ।

आत्माभेदस्थितं योगी प्रणवं भावयेत् सदा ॥ २३ ॥

आस्थाय वाचामतिदूरमाद्यं

वेद्यं स्वसंवेद्यगुणेन सन्तः ।

आत्मानमानन्दरसैकसिन्धुं

पश्यन्ति ते तारकमात्मनिष्ठाः ॥ २४ ॥

सत्यं हेतुविवर्जितं श्रुतिगिरामाद्यं जगत्कारणं

व्याप्तं स्थावरजङ्गमं निरूपमं चैतन्यमन्तर्गतं ।

आत्मानं रविचन्द्रवह्निवपुषं तारात्मकं सन्ततं

नित्यानन्दगुणालयं सुकृतिनः पश्यन्ति रुद्धेन्द्रियाः ॥ २५ ॥

अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं भजन्ते

चैतन्यमात्रं रविमण्डलस्थं ।

ध्यायन्ति दुग्धाब्धिभुजङ्गभोगे

शयानमाद्यं कमलासहायं ॥

प्रफुल्लनेत्रोत्पलमञ्जनाभं

चतुर्मुखेनाश्रितपादपद्मं ॥ २६ ॥

आम्नायगन्तृचरणं घननीलमुद्यत्-

श्रीवत्सकौस्तुभगदाम्बुजशङ्खचक्रं ।

हृत्पुण्डरीकनिलयं जगदेकमूल-

मालोकयन्ति कृतिनः पुरुषं पुराणं ॥ २७ ॥